

**Wyrok z dnia 4 października 1996 r.
III ARN 48/96**

Osoba zarejestrowana w tzw. rejestrze pomocniczym spółdzielni mieszkaniowej po dniu 1 stycznia 1983 r. jest kandydatem zarejestrowanym w spółdzielni mieszkaniowej w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. o zmianie niektórych warunków przygotowania inwestycji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991 - 1995 r. oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 103, poz. 446 ze zm.)

Przewodniczący SSN: Jerzy Kwaśniewski, Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Janusz Łętowski, Andrzej Wróbel, Sędzia NSA: Jerzy Sulimierski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 4 października 1996 r. sprawy ze skargi Tomasza L. na decyzję Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 7 lipca 1994 r. [...] w przedmiocie odmowy przyznania rekompensaty pieniężnej na uzupełnienie wydatków mieszkaniowych, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 stycznia 1996 r. [...]

o d d a l i ł rewizję nadzwyczajną

U z a s a d n i e n i e

Minister Sprawiedliwości wniósł w dniu 28 czerwca 1996 r. rewizję nadzwyczajną od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 stycznia 1996 r. [...] wydanego w sprawie ze skargi Tomasza L. na decyzję Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 7 lipca 1994 r. [...], którą odmówiono wyżej wymienionemu przyznania rekompensaty pieniężnej na uzupełnienie wydatków mieszkaniowych.

Stan sprawy przedstawiał się następująco: Tomasz L. został wpisany w 1984 r. w Spółdzielni Mieszkaniowej w A. do rejestru, zwanego wewnętrznym pomocniczym rejestrem, jako osoba ze zgromadzonym wkładem mieszkaniowym oczekująca na przyjęcie w poczet członków Spółdzielni i uzyskanie mieszkania. Rejestr ten był prowadzony od 1984 r. do 1987 r. Spółdzielnia zaprzestała jego prowadzenia w związku z uchwałą Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego nr 11 z dnia 20 grudnia 1982 r., która zabraniała spółdzielniom prowadzenia od 1 stycznia 1983 r. rejestracji kandydatów na członków spółdzielni mieszkaniowych. W zaskarżonych decyzjach organy obu instancji przyjęły, że w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. o zmianie niektórych warunków przygotowania inwestycji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991 - 1995 r. oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 103, poz. 446) za kandydata do spółdzielni mieszkaniowej należy uznać osobę objętą rejestracją prowadzoną przez spółdzielnię do 1 stycznia 1983 r., bowiem po tym dniu obowiązywał zakaz dalszej rejestracji kandydatów do spółdzielni.

W skardze złożonej na powyższą decyzję do Naczelnego Sądu Administracyj-

nego Tomasz L. wniósł o jej uchylenie, zarzucając błędną interpretację art. 7 ust. 1 powołanej ustawy, która - w jego przekonaniu - nie ogranicza uprawnień do rekompensaty wyłącznie wobec osób zarejestrowanych w spółdzielniach do 31 grudnia 1982 r.

Naczelny Sąd Administracyjny nie podzielił oceny prawnej wyrażonej przez organy orzekające w niniejszej sprawie i wyrokiem z dnia 23 stycznia 1996 r. uchylił zaskarżoną decyzję oraz decyzję Wojewody S. z dnia 30 lipca 1993 r. W uzasadnieniu wyroku Sąd Administracyjny podniósł, że z zaświadczenia Spółdzielni Mieszkaniowej w A. z dnia 5 listopada 1993 r. wynika, iż skarżący Tomasz L. w dniu 29 listopada 1991 r. nie był jej członkiem i był w niej zarejestrowany od 1984 r. jako kandydat na członka spółdzielni pod poz. 197/84. Okoliczność ta odpowiada - wbrew odmiennemu pogładowi organów administracji - wymogom art. 7 ust. 1 powołanej ustawy. Powołana przez organ administracji uchwała Nr 11 Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego z dnia 20 grudnia 1982 r. podjęta została pod rządami ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz.U. Nr 12, poz. 61 ze zm.). Przepis art. 175 powyższej ustawy dawał związkowi spółdzielni prawo podejmowania uchwał o charakterze normatywnie wiążącym zrzeszone organizacje spółdzielcze. Ten stan prawny uległ zmianie z dniem 1 stycznia 1983 r., w dacie wejścia w życie ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz.U. Nr 30, poz. 210 ze zm.). Treść przepisu art. 175 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach nie została przejęta do nowej ustawy. W świetle zaś art. 240 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. celem związku spółdzielni jest zapewnienie zrzeszonym w nim organizacjom spółdzielczym pomocy w ich działalności statutowej. Podjęte uchwały związku miały zatem już tylko charakter opiniodawczo-konsultacyjny, doradczy i inicjujący. Nie były więc wiążące dla spółdzielni mieszkaniowych, poza uchwałami rady i zjazdu delegatów związku w sprawach organizacyjnych i majątkowych związku jako osoby prawnej. Wraz z uchyleniem ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach przez ustawę z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze, wygasły uchwały Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego wydane z upoważnienia tej ustawy. Spółdzielnia Mieszkaniowa w A. miała więc prawo rejestrować kandydatów także po 1 stycznia 1983 r. Rejestracja ta wywołała skutki prawne określone w art. 7 ustawy z dnia 4 października 1991 r. o zmianie niektórych warunków przygotowania inwestycji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991-1995 oraz o zmianie niektórych ustaw. Skoro u podstaw zaskarżonych decyzji obu instancji legła błędna ocena okoliczności faktycznych decydująca o spełnieniu przez skarżącego przesłanki z art. 7 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, Sąd zaskarżone decyzje uchylił na podstawie art. 207 § 2 pkt 1 i 3 KPA w związku z art. 68 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.).

Minister Sprawiedliwości w rewizji nadzwyczajnej od powyższego wyroku wywiódł, że przytoczone powyżej stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego rażąco narusza powołane przepisy, tj. art. 207 § 2 pkt 1 i 3 KPA w związku z art. 68 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. o zmianie niektórych warunków przygotowania inwestycji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991-1995 oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 103, poz. 446) i na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym wniósł o uchylenie

zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania. Zdaniem Ministra Sprawiedliwości, przepis art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. stanowiący [...], że prawo do rekompensaty pieniężnej posiadają "kandydaci do spółdzielni mieszkaniowych objęci listami prowadzonymi przez wojewodów lub zarejestrowani w spółdzielniach mieszkaniowych" jednoznacznie wskazuje, iż rekompensata należy się tym osobom, które były kandydatami do spółdzielni mieszkaniowych w dniu wejścia ustawy w życie, tj. 29 listopada 1991 r. Pojęcie "kandydat do spółdzielni mieszkaniowej" zawarte w przepisie ustawy z dnia 4 października 1991 r. jest pojęciem Prawa spółdzielczego i nie może być tłumaczone w oderwaniu od tego prawa. Przepisy uzupełniające wydane w czasie obowiązywania ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach, zawarte w załączniku do uchwały z dnia 19 września 1961 r. Rady i Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlanych (który z dniem 6 stycznia 1962 r. przybrał nazwę Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego) określały zasady, którym powinny odpowiadać statuty spółdzielni budownictwa mieszkaniowego. W związku z wejściem w życie uchwały Nr 122 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (M.P. Nr 27, poz. 133 ze zm.) akt ten zastąpiony został uchwałą Nr 40 Rady Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego z dnia 29 grudnia 1965 r. w sprawie zasad, którym powinny odpowiadać postanowienia statutów spółdzielni budownictwa mieszkaniowego. Wymieniona uchwała przewidywała w § 18, że osoby ubiegające się o mieszkania spółdzielcze są rejestrowane przez spółdzielnie jako kandydaci na członków, przy czym warunkiem zarejestrowania kandydata jest okazanie książeczki mieszkaniowej PKO, w której ma on obowiązek gromadzić fundusze na wkład.

Stosownie do § 1 uchwały Nr 11 Rady Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego z dnia 20 grudnia 1982 r. organizacje spółdzielcze zaprzestały rejestracji kandydatów na członków spółdzielni z dniem 1 stycznia 1983 r. Od tej daty przyjęcia w poczet członków spółdzielni następowały w kolejności zgromadzenia wymaganego wkładu, a więc bez odbycia stażu kandydackiego, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w § 6 ust. 3 uchwały Nr 3 Rady Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego z dnia 3 marca 1983 r. w sprawie zasad przyjmowania członków, przydziału i zamiany mieszkań w spółdzielniach mieszkaniowych.

Skoro w art. 7 wymienionej ustawy prawo do rekompensaty przyznano tylko osobom mającym status kandydata do spółdzielni mieszkaniowej, zastrzegając przy tym, że chodzi tylko o kandydatów objętych listami prowadzonymi przez wojewodów lub już uprzednio zarejestrowanych w spółdzielniach mieszkaniowych w tym charakterze, to niespełnienie tego warunku wykluczało możliwość wypłacania omawianej rekompensaty.

Z ustaleń dokonanych w postępowaniu administracyjnym w przedmiotowej sprawie wynika, że Spółdzielnia Mieszkaniowa w A. zaprzestała prowadzenia rejestru kandydatów już od czerwca 1982 r. W roku 1984 zaprowadziła wewnętrzny, pomocniczy rejestr, w którym wpisywano osoby pełnoletnie, które zgromadziły pełny wkład mieszkaniowy. Tomasz L. wpisany został do tego rejestru w 1984 r. Jest zatem oczywiste - w ocenie Ministra Sprawiedliwości - że nie był on kandydatem do Spółdzielni

Mieszkaniowej, a jedynie wobec zawinkulowania wymaganego wkładu mieszkaniowego, zarejestrowano ten fakt w "wewnętrznym pomocniczym rejestrze Spółdzielni". Rejestr ten nie miał jednak żadnego znaczenia, tak z punktu widzenia przepisów ogólnie obowiązujących, jak i uregulowań wewnątrzspółdzielczych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 7 ust. 1 stanowiący, że "kandydaci do spółdzielni mieszkaniowych objęci listami prowadzonymi przez wojewodów lub zarejestrowani w spółdzielniach mieszkaniowych, którzy do końca 1990 r. zgromadzili wymagane wkłady mieszkaniowe..." został usytuowany w odrębnej od Prawa spółdzielczego ustawie z dnia 4 października 1991 r. o zmianie niektórych warunków przygotowania inwestycji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991 - 1995 oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 103, poz. 446 ze zm.). Przedmiotowa regulacja prawa do rekompensaty pieniężnej na uzupełnienie wydatków poniesionych przez kandydata do spółdzielni mieszkaniowej (art. 7 ust. 2), spowodowała w rozpoznawanej sprawie problemy interpretacyjne w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 ze zm.), w której ustawodawca zrezygnował z dotychczasowego przepisu art. 175 cyt. ustawy z dnia 13 lutego 1961 r., stanowiącego o mocy obowiązującej wszystkich uchwał związków spółdzielni, między innymi powołanej w decyzjach uchwały nr 11 Rady Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego z dnia 20 grudnia 1982 r., nakazującej spółdzielniom mieszkaniowym zaprzestania rejestracji kandydatów na członków spółdzielni z dniem 1 stycznia 1983 r. Dodać należy, że ustawa z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze nie zawiera ogólnych norm z zakresu prawa międzyczasowego, co w związku z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. spowodowało trudności w określeniu uprawnienia do rekompensaty pieniężnej, w szczególności w odniesieniu do kręgu osób rejestrowanych w charakterze kandydatów do spółdzielni przez spółdzielnie mieszkaniowe w tzw. pomocniczych rejestrach, po wejściu w życie omawianej ustawy z 1982 r.

W tym stanie prawnym określenie kręgu osób uprawnionych do przyznania rekompensaty pieniężnej w trybie art. 7 ust. 1 wymaga w ramach wykładni *intra legem* - przy zbiegu z przedmiotowymi regulacjami ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach i wydanymi na jej podstawie innymi aktami o charakterze normatywnym oraz obowiązującej ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze - aby przy interpretacji omawianego przepisu nie stracić z pola widzenia zasady domniemania racjonalności prawodawcy. Należy przyjąć, że ustawa z dnia 4 października 1991 r., w której zamieszczona jest interpretowana norma prawna, wyczerpująco reguluje daną dziedzinę, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny.

Minister Sprawiedliwości trafnie wywodzi, że pojęcie "kandydata do spółdzielni mieszkaniowej" zawarte w przepisie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. jest pojęciem prawa wewnątrzspółdzielczego, które nie powinno być tłumaczone w oderwaniu od tego prawa. Jednakże z punktu widzenia tego kryterium, w ocenie Sądu Najwyższego, obowiązujący w chwili wydania zaskarżonej decyzji stan prawny nie uzasadnia do zawężenia prawa do przyznania rekompensaty pieniężnej, wyłącznie

osobom zarejestrowanym w tym charakterze do dnia 1 stycznia 1983 r. - stosownie (jak podkreśla się w rewizji) do § 1 uchwały Nr 11 Rady Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego z dnia 20 grudnia 1982 r. Sąd Najwyższy podziela pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażony w zaskarżonym wyroku, iż uchwała ta wygasła wraz z uchycieniem ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach, na podstawie której została wydana.

Zauważyć należy, że obowiązująca od 1 stycznia 1983 r. ustawa z 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze nie reguluje wyczerpująco problematyki spółdzielczej. W literaturze prawniczej niekwestionowany jest pogląd, iż przepisy Prawa spółdzielczego w istocie stanowią wyspecjalizowany dział prawa cywilnego (por. także: Mirosław Gersdorf i Jerzy Ignatowicz "Prawo spółdzielcze-Komentarz", Wydawnictwo Prawnicze - Wydawnictwo Spółdzielcze, Warszawa 1985 r., str. 13). W wewnątrzspółdzielczych stosunkach w kwestiach nie uregulowanych Prawem spółdzielczym lub opartym na nim statucie będą miały zatem zastosowanie przepisy prawa cywilnego. Zarówno więc stosunek członkostwa, jak i analizowany w sprawie stosunek pomiędzy spółdzielnią a kandydatem - osobą ubiegającą się o przyjęcie w poczet członków [...] są oparte na zasadzie równości stron, a domeną takich stosunków jest przecież prawo cywilne. Powyższe założenie powinno być pomocne jako jedna z dyrektyw usuwania ewentualnych sprzeczności pomiędzy regulacjami aktów normatywnych i poszukiwania takich reguł interpretacyjnych, które harmonijnie winny realizować zakładane w systemie prawnym cele, w szczególności w wymienionej wyżej ustawie z dnia 4 października 1991 r. nadającej uprawnienie do rekompensaty pieniężnej i ustawie z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze.

Ustawa z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze utrzymując w art. 1 zasadę nieograniczonej liczby członków, w art. 205 stanowi jednocześnie, że liczba członków oczekujących w spółdzielni na przydział lokali mieszkalnych powinna odpowiadać liczbie mieszkań przewidzianych do budowy. Ustawa ta wprowadziła odchylenie od stażu kandydackiego, w istocie jednak nadal podtrzymuje szczególną sytuację prawną, tj. konstrukcję tzw. ekspektatywy (prawa tymczasowego) wyrażającą się w tym, że w świetle art. 205 tej ustawy, przyjęcia do spółdzielni dokonuje się w kolejności zgromadzenia wymaganego wkładu, zaś zasady zawierania umów i ustalania kolejności przydziału określa statut uwzględniający wytyczne rady właściwego centralnego związku. W porównaniu z regulacjami prawa wewnątrzspółdzielczego pod rządami uchylonej ustawy z 1961 r., które uzależniały przyjęcie w poczet członków spółdzielni od spełnienia obowiązku wpłacenia wkładu mieszkaniowego i odnotowania tych osób w rejestrach spółdzielni, rejestracja osób spełniających po 1 stycznia 1983 r. (tj. z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze) te same wymagania i umieszczonych w tzw. rejestrze pomocniczym spółdzielni mieszkaniowej - w rozumieniu przepisu cyt. art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. przyznającego prawo do rekompensaty pieniężnej "kandydatom do spółdzielni mieszkaniowych objętym listami prowadzonymi przez wojewodów lub zarejestrowanym w spółdzielniach mieszkaniowych" - pod względem materialnoprawnych przesłanek, nie zawiera istotnych różnic. Wpis kandydata do rejestru do spółdzielni mieszkaniowej nie ma charakteru konstytutywnego. Jeżeli przyjąć szerokie ujęcie kręgu kandydatów zarejestrowanych w spółdzielniach mieszkaniowych, którzy do końca 1990 r. zgromadzili wymagane wkłady mieszkaniowe, to nie ma zatem istotnego znaczenia dla

uprawnień płynących z art. 7 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 4 października 1991 r. fakt ich zarejestrowania w tzw. pomocniczych rejestrach.

Z wydanych na podstawie art. 205 ustawy z dnia 16 września 1982 r.

- Prawo spółdzielcze wytycznych, zawartych w uchwale nr 3 Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego z dnia 3 marca 1983 r. w sprawie zasad przyjmowania na członków, przydziału i zamiany mieszkań w spółdzielniach mieszkaniowych, nie wynika zakaz rejestrowania osób posiadających zgromadzony wkład mieszkaniowy w charakterze kandydata w spółdzielniach mieszkaniowych. W tym stanie prawnym spółdzielnia mieszkaniowa, prowadząca swoją działalność samodzielnie jako dobrowolne i samorządne zrzeszenie (art. 1 i 2 ustawy z 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze), przyjęła zainteresowanego po dniu 31 grudnia 1982 r. w charakterze kandydata na członka spółdzielni. Fakt ten powoduje skutki określone w art. 7 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 4 października 1991 r. Odmienny pogląd naruszałby zasadę praworządności obowiązującą w demokratycznym państwie prawnym. Zasada ta wymaga, aby ograniczenie dotychczasowego uprawnienia zostało dokonane w sposób jednoznaczny przepisem ustawowym.

Interpretacji zawężającej krąg kandydatów zarejestrowanych do dnia 1 stycznia 1983 r. nie wspiera sprawozdanie sejmowej Komisji Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej oraz Komisji Ustawodawczej o rządowym projekcie ustawy o szczególnych warunkach realizacji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991-1995 oraz o zmianie niektórych ustaw (druki nr 849, 84 i 1032) wraz z zestawieniem poprawek zgłoszonych w debacie nad projektem tej ustawy (załącznik nr 4). Z wymienionej dokumentacji wynika, że nie znalazł aprobaty w Sejmie RP projekt rządowy ograniczający krąg osób uprawnionych do rekompensaty pieniężnej do kandydatów do spółdzielni mieszkaniowych objętych listami prowadzonymi przez wojewodów, co - ze względu na treść przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 1990 r. o zmianie w organizacji i działalności spółdzielczości (Dz. U. z 1990 r., Nr 6, poz. 36 ze zm.) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1990 r. w sprawie zasad i trybu przejścia przez wojewodów list kandydatów (Dz.U. z 1990 r., Nr 40, poz. 20) - sprowadzałoby się w istocie do postulowanego w rewizji nadzwyczajnej ograniczenia zakresu kandydatów do stanu z dnia 1 stycznia 1983 r. Zwraca uwagę szczególne podkreślenie

w sprawozdaniu, iż "Ostatecznie wszystkie komisje uznały za jedynie słuszne i zasadne objęcie ustawą wszystkich kandydatów - kandydatów do spółdzielni mieszkaniowych, objętych listami prowadzonymi przez wojewodów i tych zarejestrowanych w spółdzielniach mieszkaniowych". Brak jest uzasadnienia do twierdzenia, że analizowany przepis art. 7 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 4 października 1991 r. dotyczy tylko kandydatów objętych listami prowadzonymi przez wojewodów lub już "uprzednio" zarejestrowanych w spółdzielniach mieszkaniowych w tym charakterze, jak wywodzi się w rewizji nadzwyczajnej. Z zestawienia poprawek do omawianego projektu (zał. Nr 4) wynika ponadto, że poddano również ocenie Sejmu proponowaną zmianę art. 8 przez dodanie po wyrazach "Kandydaci o których mowa w art. 7 ust. 1" wyrazów "oraz członkowie oczekujący na przydział mieszkania". Gdyby więc ustawodawca zamierzał ograniczyć krąg osób uprawnionych do rekompensaty pieniężnej wyłącznie do kandydatów zarejestrowanych w spółdzielniach mieszkaniowych do dnia 1 stycznia 1983 r. (zważywszy na cel tej ustawy i zakres dyskusji parlamentarnej) uczyniłby to w sposób wyraźny w przepisie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. tak jak uczynił to z inną przesłanką - obowiązkiem zgromadzenia wymaganego wkładu mieszkaniowego "do końca 1990 r."

Wnioski wypływające zarówno z wykładni celowościowej jak i systemowej pozwalają na konkluzję, że oświadczenie statutowo uprawnionych organów spółdzielni mieszkaniowej o przyjęciu określonej osoby w charakterze kandydata do spółdzielni po 1 stycznia 1983 r. niezależnie od rodzaju prowadzonego rejestru dla tych osób, spełnia przesłankę "kandydata zarejestrowanego w spółdzielni mieszkaniowej" w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 1991 r. o zmianie niektórych warunków przygotowania inwestycji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991 - 1995 oraz o zmianie niektórych ustaw i jest wiążące dla organu administracji państwowej.

Powyższa ocena uzasadnia oddalenie rewizji nadzwyczajnej i wydanie wyroku stosownie do treści art. 421 § 1 KPC i art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej - Prawo upadłościowe i prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 189).

=====